

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació contra la denegació per part d'una entitat pública a la sol·licitud d'accés al registre d'accessos a la història clínica

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada en relació amb la reclamació contra la denegació d'una entitat pública a la sol·licitud d'accés al registre d'accessos a la història clínica.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent informe:

Antecedents

1. En data 28 de gener de 2023, una persona presenta una sol·licitud davant l'entitat en la qual sol·licita *"[...] información sobre las personas que ha accedido a mi historia clínica y a cualquier documento personal en esta institución, dónde se solicita que se muestre quién ha accedido para cada uno de estos documentos dónde figure mi persona"* [...] sota el *"[...] amparo del artículo 18 de la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, en relación con lo previsto en el artículo 105 b) CE."*

La persona sol·licitant concreta que *"[...] se incluya a todo el personal sanitario y no sanitario que haya accedido a mi historia clínica, es decir, administrativos, secretarios, informáticos, responsables de sistemas, etc. ya sea de manera explícita al hacer anotaciones o arreglos en el sistema que gestionan las historias clínicas, como también de manera implícita o a través de conversaciones y/o gestiones internas que se pudieran haber llevado a cabo de mis datos personales, accesos al sistema, etc."*

Sol·licita, en particular que es faciliti, com a mínim, *"[...] los nombres y apellidos de los mismos, juntamente con su rango y categoría profesional."*

2. En data 29 de març de 2023, l'entitat respon a la persona sol·licitant que *"tots els accessos que s'han realitzat des dels diferents centres sanitaris amb titularitat de [...] han estat amb una finalitat assistencial i, per tant, estan justificats"*.

D'acord amb el que consta a l'expedient tramès, l'entitat adjunta al seu escrit una base de dades amb els accessos, la qual inclou l'origen de l'accés, mòdul, data d'accés i hora, categoria professional i nom del centre. S'adverteix que aquesta base de dades no conté dades identificatives del personal que ha accedit a la informació.

3. En data 3 d'abril de 2023, la persona sol·licitant presenta una reclamació davant la GAIP en la qual reitera els termes de la seva sol·licitud i exposa que la directora del centre d'assistència primària li va confirmar que li facilitaria aquesta informació, però a data de la reclamació encara li ha traslladat.

4. En data 12 d'abril de 2023, la GAIP tramet la reclamació a l'entitat, i li demana un informe on exposi els antecedents de fet i fonamenti el seu posicionament en relació amb la reclamació, així com l'expedient complet i, si escau, que concreti les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat.

5. En data 5 de maig de 2023, l'entitat tramet a la GAIP un informe en el qual defensa la inadmissió de la reclamació de la persona reclamant en entendre que no es tracta d'una sol·licitud d'informació pública sinó una sol·licitud de drets d'acord amb la normativa de protecció de dades i, en aquest sentit, defensa que la persona reclamant hauria d'haver reclamat davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en ser la competent per raó de la matèria.

L'entitat adjunta al seu informe el llistat de persones afectades per la reclamació.

6. En data 21 de juny de 2023, la GAIP dona trasllat a les terceres persones afectades per la reclamació perquè en el termini de deu dies, si escau, presentin al·legacions o els documents que estimin oportuns en defensa dels seus drets o interessos.

D'acord amb el que consta a l'expedient, i en diferents dates, algunes d'aquestes persones han defensat per escrit que l'accés a les dades administratives i clíniques de la persona reclamant es van dur a terme en l'exercici de les seves funcions.

7. En data 12 de juliol de 2023, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica,

cultural o social d'aquesta persona (art. 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

La persona reclamant, en data 28 de gener de 2023, va sol·licitar a l'entitat l'accés a informació relativa a la traçabilitat dels accessos produïts a la seva història clínica, fonamentant la seva petició en la previsió de l'article 18 de l'LTC. Aquesta petició es replica en la reclamació presentada davant la GAIP en data 3 d'abril de 2023.

La normativa de protecció de dades, d'acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1) de l'RGPD, s'aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.

L'article 4.2) de l'RGPD considera *“«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción”*.

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC), reconeix a les persones el dret d'accés a la informació pública, entenent-se com a tal *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”* (article 2.b) i 18 LTC).

En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT), en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

La informació relativa a l'assistència sanitària que rep la persona reclamant per part de la xarxa pública de salut (en concret, des dels serveis de l'entitat que hauria atès al reclamant), és "informació pública" a efectes de l'article 2.b) de l'LTC, sotmesa al règim d'accés previst en aquesta normativa, que estableix, com a criteri general, que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis (article 20 i ss. LTC).

En concret, i pel que fa a la informació que conté dades personals, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a l'LTC.

III

La reclamació es refereix, doncs, a informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història clínica de la pròpia titular de la informació, és a dir, la persona reclamant.

La història clínica recull el conjunt de documents relatius al procés assistencial de cada pacient, tot identificant els metges i la resta de professionals assistencials que hi intervenen (art. 9.1 Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica). La història clínica del pacient conté la informació relativa a aquesta assistència, que detalla l'article 10.1 d'aquesta mateixa llei.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en diverses ocasions (Dictàmens CNS 53/2019, CNS 48/2021, CNS 10/2022, o Informes IAI 4/2022, IAI 5/2022 o IAI 3/2023, entre d'altres), la persona reclamant tindria, d'entrada, dret d'accés respecte de la seva pròpia informació personal, en els termes que preveu l'article 15.1 RGPD.

Als efectes que interessin, i atès que la persona reclamant demana la traçabilitat dels accessos a la seva història clínica, i en relació amb aquests, com a mínim, sol·licita la identitat dels professionals, el rang i categoria professional, l'RGPD reconeix el dret de la persona afectada o interessada a sol·licitar i a obtenir del responsable del tractament una còpia de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, inclosa determinada informació sobre aquest tractament, com ara, als efectes que interessin, els destinataris a qui s'hagi comunicat o es prevegi comunicar aquestes dades (art. 15.1.c) RGPD).

Ara bé, com també ha fet avinent aquesta Autoritat abastament, sembla evident que no pot considerar-se com a "comunicació" els accessos del personal que presta serveis per al propi responsable (en el cas que ens ocupa, l'entitat), atès que aquest personal forma part del propi responsable.

Per això, els accessos a la història clínica d'un pacient, en el cas que ens ocupa, la persona reclamant, que hagi dut a terme el personal de l'entitat, no es poden considerar com una informació que formi part del dret d'accés previst a la normativa de protecció de dades (art. 15.1.c) RGPD).

Ara bé, sens perjudici d'això, vistos els termes de la reclamació presentada a la GAIP, és necessari examinar si existeix altra via diferent de l'exercici del dret d'accés de l'interessat a la seva pròpia informació (art. 15 RGPD), que permeti donar als sol·licitants informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història clínica (registre d'accessos), i en quins termes.

IV

D'acord amb el que preveu l'article 5.1.a), qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat i, en aquest sentit, l'RGPD estableix la necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l'article 6.1, entre les quals l'apartat c) preveu el supòsit que el tractament *"es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento"*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l'article 6.1. c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *"los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento"*.

La informació sol·licitada, referent a la traçabilitat dels accessos a la història clínica de la reclamant, formaria part del registre o control d'accessos a les històries clíniques, de què disposa el responsable. Es tracta d'informació pública als efectes de l'LTC i restaria, per tant, sotmesa al règim d'accés previst en aquesta normativa, que estableix, com a criteri general, que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis (article 20 i següents).

En aquest sentit, i tractant-se d'informació que comprèn dades personals, cal aplicar les previsions dels articles 23 i 24 de l'LTC.

La persona reclamant sol·licita la traçabilitat dels accessos a la seva història clínica, i específica que es faciliti *"toda la información disponible según las leyes vigentes, aunque mínimo esperamos los nombres y apellidos de los mismos, juntamente con su rango y categoría profesional"*.

Pel que fa a l'article 23 relatiu a l'accés a determinades categories de dades entre les quals hi ha les dades de salut, cal tenir en compte que tot i que la història clínica conté dades de salut, es tracta d'informació relativa a la pròpia persona reclamant, titular de la història clínica. Per altra banda, la informació sol·licitada no inclou dades de salut atès que es limitaria a informació sobre els accessos, i en particular, sobre les persones que han accedit a la història clínica de la persona reclamant.

Per tant, atès que l'article 23 de l'LTC no resultaria d'aplicació a la informació sol·licitada, caldrà tenir en compte l'article 24 de l'LTC, segons el qual:

“1. S’ha de donar accés a la informació pública si es tracta d’informació directament relacionada amb l’organització, el funcionament o l’activitat pública de l’Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d’altra informació que conté dades personals no incloses a l’article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l’interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s’ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.*
  - b) La finalitat de l’accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s’ofereixin.*
  - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d’edat.*
  - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- (...).”*

La informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història clínica de la persona reclamant abasta un conjunt d’informació que va més enllà del que es pot entendre com a dades merament identificatives relacionades amb l’organització, el funcionament o l’activitat pública del responsable del tractament, en els termes de l’article 24.1 LTC, i de l’article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d’accés a la informació pública (RLTC).

Ens referim, a banda de la informació sobre la identitat, el rang i la categoria professional dels professionals de l’entitat que hagin accedit, a altra informació com ara el accessos que s’han produït, la seva data i lloc o, si escau, el motiu pel que s’accedeix a la història clínica.

L’accés a la informació sol·licitada requereix, per tant, d’una ponderació prèvia entre l’interès públic en la comunicació de la informació i els drets de les persones afectades (art. 24.2 LTC).

D’acord amb l’article 18.2 de l’LTC, l’exercici del dret d’accés no és condicionat a la concurrència d’un interès personal, i no resta subjecte a motivació ni requereix la invocació de cap norma. No obstant això, el fet que la persona sol·licitant expressi quina és la finalitat que persegueix i en definitiva els motius pels quals interessa conèixer la informació, pot ser rellevant a l’hora de ponderar i decidir sobre la prevalença entre el seu dret d’accés i el dret a la protecció de dades de les persones afectades (els professionals que haurien accedit a la seva història clínica).

De fet, la finalitat és un dels criteris de ponderació assenyalats per la mateixa LTC (article 24.2. b) LTC).

Val a dir que la persona reclamant no detalla els motius pels quals sol·licita accedir a la traçabilitat sobre els accessos a la seva història clínica, al menys, atesa la informació disponible. Ara bé, tenint en compte el context en què ens trobem i el tipus d’informació pública sol·licitada, es podria inferir que la finalitat pretesa amb la sol·licitud d’informació sobre els accessos a la seva història clínica, podria respondre, d’entrada, a la voluntat de

comprovar possibles accessos indeguts per, si escau, exercir alguna acció o reclamació relacionada amb aquest accés.

A efectes de ponderació, cal tenir present que la història clínica respon a diversos usos, essent el principal la prestació d'una assistència adequada al pacient.

Segons l'article 11 de la Llei 21/2000:

“1. La història clínica és un instrument destinat fonamentalment a ajudar a garantir una assistència adequada al pacient. A aquest efecte, els professionals assistencials del centre que estan implicats en el diagnòstic o el tractament del malalt han de tenir accés a la història clínica.

2. Cada centre ha d'establir el mecanisme que faci possible que, mentre es presta assistència a un pacient concret, els professionals que l'atenen puguin, en tot moment, tenir accés a la història clínica corresponent.

3. Es pot accedir a la història clínica amb finalitats epidemiològiques, d'investigació o docència, amb subjecció al que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la Llei de l'Estat 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i les disposicions concordants. (...).

4. El personal que té cura de les tasques d'administració i gestió dels centres sanitaris pot accedir només a les dades de la història clínica relacionades amb les dites funcions.

*5. El personal al servei de l'Administració sanitària que exerceix funcions d'inspecció, degudament acreditat, pot accedir a les històries clíniques, a fi de comprovar la qualitat de l'assistència, el compliment dels drets del pacient o qualsevol altra obligació del centre en relació amb els pacients o l'Administració sanitària.
(...).”*

Així, d'entrada, qualsevol pacient pot tenir un interès legítim en conèixer quins accessos s'han produït a la seva història clínica com a mecanisme per a l'efectivitat dels drets que la legislació sanitària li reconeix.

Aquest dret d'informació del pacient es configura en termes força amplis (article 2 Llei 21/2000 i art. 4 Llei 41/2002), en establir que aquest ha de poder disposar de tota la informació referida als diferents aspectes que repercuteixen en el seu tractament i per tant en la seva salut. Segons l'article 2 de la Llei 21/2000, citat:

“1. En qualsevol intervenció assistencial, els pacients tenen dret a conèixer tota la informació obtinguda sobre la pròpia salut. Això no obstant, cal respectar la voluntat d'una persona de no ésser informada.

*2. La informació ha de formar part de totes les actuacions assistencials, ha d'ésser verídica, i s'ha de donar de manera comprensible i adequada a les necessitats i els requeriments del pacient, per a ajudar-lo a prendre decisions d'una manera autònoma.
(...).”*

Aquest dret d'informació ampli englobaria, entre d'altres, conèixer quins professionals estan a càrrec i han intervingut en el procés assistencial, és a dir, conèixer quins professionals atenen un pacient i, per extensió, es pot considerar que inclouria conèixer quins professionals han accedit a la història clínica per dur a terme o participar en aquesta atenció, o per realitzar les funcions previstes en la legislació d'autonomia del pacient (funcions administratives, accés pels serveis d'inspecció de la qualitat de l'assistència, etc.).

La pròpia legislació reguladora de la història clínica i dels drets del pacient, limiten els termes en què determinats professionals poden accedir a les històries clíniques dels pacients. Per tant, atès que la història clínica és l'instrument principal per a prendre decisions sobre l'assistència que rep el pacient, és innegable que comprovar si s'han produït accessos indeguts, formaria part de l'interès legítim que, com a titular de la història clínica té el propi pacient.

A més, recordem que la legislació en matèria de protecció de dades imposa al responsable del tractament l'obligació d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la seguretat de les dades personals tractades, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit (arts. 5 i 24 RGPD).

Específicament en l'àmbit que ens ocupa, l'article 9.4 de la Llei 21/2000 disposa el següent:

“4. Els centres sanitaris han de prendre les mesures tècniques i organitzatives adequades per a protegir les dades personals recollides i evitar-ne la destrucció o la pèrdua accidental, i també l'accés, l'alteració, la comunicació o qualsevol altre processament que no siguin autoritzats.”

Ahora, la normativa de protecció de dades reconeix a l'afectat el dret a presentar una reclamació davant, en aquest cas, aquesta Autoritat quan consideri que s'ha produït un incompliment o infracció de la normativa de protecció de dades que afecta el tractament de les seves dades personals (art. 77 RGPD), com seria el cas d'haver-se produït un accés indegut a les dades de la seva història clínica laboral. Això, sens perjudici de poder emprendre altres accions legals que consideri oportunes.

En aquest context, sembla clar que, per tal d'emprendre aquesta o altres accions legals per a la defensa dels seus drets i interessos, la persona reclamant ha de poder accedir a determinada informació sobre els accessos a la seva història clínica. En concret, ha de poder conèixer quins professionals han accedit a la seva informació, per tal de poder corroborar o no les sospites d'accessos indeguts, i constatar una possible irregularitat pel que fa a les mesures que la normativa exigeix al responsable en relació amb la gestió de la història clínica de la reclamant.

Per altra banda, des de la perspectiva de la protecció de dades, cal tenir en compte la disposició addicional desena de l'LOPDGDD:

“Los responsables enumerados en el artículo 77.1 de esta ley orgánica podrán comunicar los datos personales que les sean solicitados por sujetos de derecho privado cuando cuenten con el consentimiento de los afectados o aprecien que concurre en los

solicitantes un interés legítimo que prevalezca sobre los derechos e intereses de los afectados conforme a lo establecido en el artículo 6.1 f) del Reglamento (UE) 2016/679”.

En principi, la base jurídica de l'article 6.1.f) RGPD, no resulta d'aplicació quan un tractament de dades es du a terme per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en exercici de poders públics del responsable -com seria el cas del tractament de dades de salut en l'àmbit de l'entitat-. Ara bé, la disposició addicional desena de l'LOPDGDD preveu una habilitació per a la comunicació en base a l'interès legítim de tercers, en aquest cas, del propi reclamant.

En el cas que ens ocupa aquesta habilitació estaria fonamentada en l'interès legítim que amb caràcter general cal reconèixer al pacient – la persona reclamant-, atès que resulta un element de ponderació que justificaria, en els termes apuntats, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, l'accés al registre d'accessos produïts a la pròpia història clínica, per poder contrastar si aquests accessos s'ajusten a les previsions de la legislació estudiada i comprovar les sospites d'irregularitats que el reclamant explicita.

V

D'altra banda, als efectes de la ponderació de l'article 24.2 de l'LTC, cal analitzar la possible afectació que l'accés a la informació pública sol·licitada podria comportar pels drets de les persones afectades (els professionals que hagin accedit a la història clínica del reclamant, les dades dels quals puguin constar en el registre d'accessos a efectes de traçabilitat).

Les dades d'aquests professionals són dades personals protegides pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades. Les dades dels professionals que accedeixen a la història clínica d'un pacient poden ser no només dades identificatives o laborals (identitat, càrrec, categoria o perfil professional), sinó també informació relativa al propi accés (data de l'accés i centre des d'on s'ha produït).

Els treballadors (en aquest cas, professionals assistencials, o d'altres perfils, dels serveis de salut), poden fer un cert ús privat dels recursos informàtics o les eines de treball, com ara un telèfon mòbil, un ordinador, etc., que l'empresa posa a disposició d'aquests per al desenvolupament de les tasques i funcions que tenen encomanades, d'acord amb les polítiques d'ús que hagi establert cada empresa. Respecte d'aquest ús privat, en termes generals, els treballadors poden tenir certa expectativa de privacitat.

Ara bé, més enllà d'això, no sembla que un treballador pugui tenir les mateixes expectatives quan utilitza aquestes mateixes eines per accedir a informació d'un tercer (el pacient), a la qual només hauria d'accedir per a complir determinades tasques que té assignades en relació amb la prestació d'assistència sanitària al pacient, en aquest cas.

A això cal afegir que, segons l'article 5 de l'RGPD:

“1. Los datos personales serán: (...).

f) tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida,

destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas («integridad y confidencialidad»).

2.El responsable del tratamiento será responsable del cumplimiento de lo dispuesto en el apartado 1 y capaz de demostrarlo («responsabilidad proactiva»).

Cal tenir en compte que, segons la legislació d'autonomia del pacient, qualsevol accés a les històries clíniques ha de ser necessàriament gestionat, protocol·litzat i supervisat pel responsable (art. 11 Llei 21/2000). La traçabilitat dels accessos a les històries clíniques resulta una mesura necessària per a assegurar la protecció de la informació que s'hi conté. Per tant, no sembla que l'expectativa de privacitat que els treballadors afectats podrien tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional, resulti aplicable en igual mesura quan aquests treballadors accedeixen i gestionen informació d'altri (no només del propi pacient, sinó també dades d'altres persones, com ara familiars del pacient o d'altres professionals que l'atenen).

En definitiva, si tenim en compte que els treballadors que puguin estar afectats per la reclamació presentada han de tenir informació prèvia sobre l'ús correcte de les històries clíniques i sobre la traçabilitat dels accessos que s'hi produeixen, no sembla que l'expectativa de privacitat d'aquests treballadors, quan accedeixen i gestionen informació d'altri (expectatives que sí poden tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional), pugui suposar un contrapès determinant en la ponderació esmentada.

A més, en el cas que ens ocupa, tampoc sembla que els professionals tinguin cap expectativa de privacitat en la mesura que, en virtut del que preveu l'article 31 de l'LTC, la GAIP ha comunicat a les terceres persones (professionals) a les quals l'entitat ha identificat com afectades per la reclamació presentada, per tal que en el termini de deu dies perquè puguin presentar les alegacions o els documents que estimin oportuns per la defensa dels seus drets o interessos, i les terceres persones que han donat resposta a aquesta comunicació únicament han fet avinent que l'accés que van dur a terme a la història clínica de la persona reclamant va tenir com a finalitat l'exercici de les seves funcions laborals.

Per tant, el dret a la protecció de dades de les persones que hi hagin accedit no justificaria la denegació de l'accés per part de la persona reclamant al registre d'accessos a la seva pròpia història clínica, en concret, conèixer la identitat dels professionals que hi han accedit, rang i categoria professional.

En qualsevol cas, recordem que el principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), exigeix que l'accés es limiti a les dades estrictament necessàries per assolir la finalitat pretesa. Conèixer la identitat i, si escau, el càrrec, categoria o perfil dels professionals que accedeixen a la història clínica i altres dades vinculades a l'accés (data i hora, lloc, motiu etc.), resultaria proporcionat, ja que permet donar comprovar, si escau, accessos indeguts dels que té sospita. En canvi, no resultaria pertinent comunicar altres dades personals, com ara el número de DNI, dades de contacte d'aquests professionals o altres que, val a dir, el reclamant tampoc no demana.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix comunicar a la persona reclamant la informació que sol·licita, relativa als accessos a la seva història clínica, inclosa la identitat dels professionals, rang i categoria professional, que hi han accedit.

Barcelona, 28 de juliol de 2023